

ster ikke har sympati for hele andelsboligtanken. Jeg har givet til kende, at det har jeg. Når vi holder det her under observation, er det netop for at lukke huller, hvis der opstår kreative huller, sådan som vi oplevede sidste sommer, hvor vi her i Folketinget pr. 23. juni lynhurtigt sørgede for at få gennemført en lov, hvorefter man ikke kan sælge sin andelsbolig for så efterfølgende at omdanne den til en anden andelsbolig for at få nogle penge ud af det. Jeg tror ikke, der er nogen minister, der kan sige sig fri for, at der kan være en lovgivning, hvor der skal lukkes huller hele tiden.

Jeg har ikke tænkt mig på baggrund af et direkte spørgsmål at nedsætte et større udvalgsarbejde om det her, for det, der er tale om i de her tilfælde, er, at folk sælger og lukker deres forening, og så er det en omkostningsbestemt husleje. Det er klart, at jo flere penge, de sælger ejendommen for – det kan være valuarvurderingen – bliver det, der i sidste ende afgør, hvad huslejen kan blive, hvis de bliver boende som lejere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 4373

11) Til udenrigsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

»Vil udenrigsministeren i lyset af de seneste ugers oplysninger redegøre for sit syn på EU's pengespild i forbindelse med at have to parlamentsbygninger, idet der særlig spørges til, om regeringen vil anse det som værende i overensstemmelse med traktaten at flytte alle afstemninger til Bruxelles og alene opfylde traktatens bestemmelser om plenarsamlinger i Strasbourg ved at afholde debatter i plenum dér?«

Morten Messerschmidt (DF):

Nu hørte vi økonomi- og erhvervsministeren tale om kreative huller i boligsektoren. Det er sådan set lidt i samme rille, jeg gerne vil stille et spørgsmål til udenrigsministeren, for det handler nemlig om de kreative huller i Europa-Parlamentets lejemål i Strasbourg.

Kl. 14.55

Jeg vil gerne høre, hvad regeringens holdning er til, at det nu er kommet frem, at Parlamentet lejer sin bygning i Strasbourg igennem en mellemhandler og på den måde kanalisere en masse penge over til Strasbourg by, og hvad man eventuelt gør sig af overvejelser med hensyn til

at ændre på hele den her fuldstændig vanvittige model, hvor man har to parlamenter.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Angående lejemålet mener jeg, at Europa-Parlamentet har nedsat en arbejdsgruppe, der skal prøve at se på, hvorledes det forholder sig med det lejemål. For det er jo klart, at Europa-Parlamentet ikke skal snydes.

Så vidt jeg erindrer, er det også hr. Morten Messerschmidts partifælle hr. Mogens Camre, der sidder i det arbejdsudvalg, så jeg synes, hr. Morten Messerschmidt skulle spørge ham, hvordan det går med den sag.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg har en varm og nær kontakt til hr. Mogens Camre, så det behøver udenrigsministeren ikke at bekymre sig om. Men det, som udenrigsministeren netop bør bekymre sig om, er, hvad den danske regerings position vil være. For som det er udenrigsministeren bekendt, står det netop i traktaten, at de her to parlamenter skal være der; at man både skal have et i Belgien og et i Frankrig. Det er jo fuldstændig hovedløst, at man har en sådan model.

Det, jeg gerne vil spørge udenrigsministeren om, er, hvordan man rent praktisk forestiller sig, at man kan ændre på det. Jeg går ikke ud fra, der er nogen normalt begavet – i hvert fald uden for Frankrig – der synes, at det er en fornuftig model at have to parlamenter. Hvad forestiller udenrigsministeren sig rent konkret, man kan gøre for det første for at hindre den svindel, som nu har fundet sted i forhold til mellemhandlerdelen, og for det andet for at indskrænke det til kun at være ét parlament?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hvad angår overprisen, er det ikke udenrigsministerens sag at afgøre lejemålet og lejemålets pris mellem Strasbourg by og Europa-Parlamentet. Det kan aldrig blive min sag. Jeg kan slet ikke komme til at blande mig i det. Det må være Europa-Parlamentet selv, der sørger for at have nogle ordentlige kontrakter, og selvfølgelig skal Europas borgere ikke snydes, ved at man betaler forkert pris. Det siger sig selv. Derfor er jeg også glad for, at der er en undersøgelse i gang, og jeg er glad for, at hr. Mogens Camre sidder med. Så er jeg sikker på, at der bliver gå ind til benet.

Det andet drejer sig om det her meget klodse arrangement, som i sin tid skyldtes, at man brugte EU til et forsoningsarrangement mellem